

[Socialministeren]

Da jeg finder det nødvendigt, at lovforslagene har en bred accept, ikke mindst af hensyn til de arbejdsskadede, har jeg besluttet at udsætte fremsættelsen af lovforslagene.

Vi vil i ministeriet og i samarbejde med andre ministerier og arbejdsmarkedets parter overveje, hvordan vi kan komme videre i sagen og finde frem til de lovændringer på arbejdsskade-forsikringsområdet, der kan opnås bred enighed om. Det er vigtigt, at også den mere langsigtede planlægning af arbejdsskade-forsikringsområdet indgår i overvejelserne.

Jeg kan derfor desværre ikke på nuværende tidspunkt oplyse, hvornår lovforslagene vil blive fremsat, men jeg kan dog sige, at det i hvert fald ikke fra min side har været ønsket at forsinke ændringer på dette område, og jeg kan tilføje, at jeg den 12. januar – altså sidste torsdag – orienterede samtlige partiers socialpolitiske ordførere om udsættelsen og årsagen hertil.

Taanquist (S):

Det er dybt beklageligt, for ingen kan være i tvivl om, at en ændring af arbejdsskadeloven trænger sig på, og jeg forstår – selv om ministeren ikke sagde det rent ud – at den altså ikke kommer i denne samling, og det er godt nok synd.

Jeg er enig med socialministeren i, at vi skal nå frem til en høj grad af enighed om de ændringer, der kommer, men den kunne vi også godt have nået. Man kan måske nok sige, at socialministeren selv er lidt skyld i, at det er gået, som det er, for jeg har lidt svært ved at se, at det forslag, der er sendt til høring, er helt i overensstemmelse med det, som socialministeren burde have lært af betænkningen.

Vi er som folketingsmedlemmer i en lidt dårlig situation. Jeg kender udmærket den procedure at sende lovforslag til høring, men dermed er det også offentliggjort, og der er offentlig debat om dette lovforslag; de eneste, der ikke kender noget til lovforslaget, er de folketingsmedlemmer, der senere skal være ordførere i sagen. Vi kan altså ikke deltage i den offentlige debat, og det er lidt dårligt.

Jeg vil derfor spørge ministeren, om der er nogen mulighed for at orientere os på en sådan måde, at vi ved, hvilke tanker ministeren har, så vi også kan deltage i den offentlige debat.

Socialministeren (Aase Olesen):

Nu er der jo mange måder at få lovudkast på, og jeg tror nu nok, hr. Taanquist kunne skaffe det udkast, men jeg skal da gerne orientere hr. Taanquist om, hvad det er for nogle udkast, der har været sendt ud til høring.

Men skal høringer have nogen mening, må man også høre efter, hvad der bliver sagt, og de meldinger, der kom tilbage fra parterne, var altså, at det bestemt ikke så ud til, at man kunne vedtage noget i enighed – heller ikke her i huset for så vidt – og det har været min vurdering, at jeg så hellere ville arbejde videre med sagen. Det er vi altså i gang med dels i regeringen, dels sammen med arbejdsmarkedets parter, som jeg sagde, og derudover nedsættes nu Præmiegraderingsudvalget. Man har fået udarbejdet et kommissorium osv., og det vil jeg naturligvis gerne orientere Folketingets Socialudvalg om.

Taanquist (S):

Kan vi så forvente, at der kommer et lovforslag i næste folketingssamling?

Socialministeren (Aase Olesen):

Det afhænger naturligvis af det nævnte arbejde, og hvor lang tid der vil gå i Præmiegraderingsudvalget, men jeg vil gøre, hvad jeg kan for at fremme et sådant lovforslag. Mere kan jeg ikke love i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Holger K. Nielsen: spm. nr. S 317

Arne Jensen: spm. nr. S 318–321

Riishøj: spm. nr. S 337 og 338

Bjørn Poulsen: spm. nr. S 340

Birthe Hansen: spm. nr. S 341

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 345

Dohrmann: spm. nr. S 348

Ingrid Kjældgaard: spm. nr. S 352

Hjortnæs: spm. nr. S 353

Stavad: spm. nr. S 357